

føre ny direkte Skatter til et Beløb af omtrent 11,400,000 Kr., altsaa at skaffe Staten en forøget Indtægt paa 800,000 Kr.; det bliver noget over 800,000 Kr. Derimod har jeg ganske vist foreslaaet at opgive et lille Beløb af de indirekte Afgifter paa knap $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., fordi de Erhvervs-grene, som jeg derved har haft for Øje, trykkes saa stærkt af de nuværende urimelige Afgifter, at der for Staten er al mulig Grund til at ofre dette forholdsviis lille Beløb af $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Til sammen ville altsaa de Skatteomlægninger, som jeg har bragt i Forslag, medføre en forøget Indtægt for Statskassen af omtrent 600,000 Kr. Endvidere har jeg dernæst stillet Forslag om at skaffe Statskassen ny Indtægter ogsaa ad andre Veje end gennem Beskatninger, nemlig dels ved at forhøje Statsbanetaksterne, hvorved der vil indbringes et Par Millioner, dels ved at forhøje Portotaksterne, hvorved der vil indkomme henimod 1,300,000 Kr., og dels ved at foretage en Udvidelse af Klasselotteriet, hvorved jeg antager, at der foreløbig vil indvindes et Beløb af 300,000 Kr. Naar alt dette regnes sammen, saa gaa de Forslag, som jeg har stillet, ud paa at skaffe Statskassen Indtægter af omtrent $4\frac{1}{4}$ Mill. Kr. ud over, hvad den nu har. Disse Forslag har jeg fremsat for at anvise Veje, i alt Fald til delvis Dækning af de meget store forøgede Udgifter, som der dels i Aar er fremsat Forslag om, dels kan ventes ad Aare at ville komme Forslag om. Det afgørende finansielle Spørgsmaal bliver da: I hvilket Omfang vil man give sin Tilstutning til disse store, ny Udgifter for Statskassen? Den betydeligste af disse Udgifter er den Udgift paa $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som det foreslaas, at Statskassen skal fordele blandt Kommunerne. Naar det ærede Medlem klager over, at Skatteomlægningen medfører en Indtægtsnedgang for Staten af henimod 2 Mill. Kr., saa naar han dette Resultat ved at medregne disse $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som Staten skal udbetale til Kommunerne. Er det da hans Mening, at han vil stemme imod, at Staten skal udbetale disse $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Kommunerne? Nej, det er ganske sikkert ikke det ærede Medlems Mening, det vil han i allerhøjeste Grad fralægge sig. Jeg har endvidere indbragt en Række Lovforslag om Lønningsforbedringer, som ville medføre en forøget Udgift af omtrent 2 Mill. Kr. Vil det ærede Medlem stemme imod dem? Nej, det vil han heller ikke; han siger, at der er endogsaa foreslaaet for lidt. Det ærede Medlem er fremdeles ikke tilfreds med, at

jeg har foreslaaet at opgive $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. af Toldafgifterne uden at forlange Erstatning, han bebrejder mig, at jeg ikke yderligere tilraader at opgive $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som det vil koste at stryge Salttolden. Altsaa, det ærede Medlem er saa langt fra at foreslaa nogen af disse Udgifter strøgen, at han tværtimod forlanger flere endnu. Saa kan der nævnes en hel Række andre Lovforslag. Der er Retsreformen, den vil koste adskilligt. Er det den, det ærede Medlem ikke vil stemme for? Jeg antager det ikke. Er det Tiendeloven? Maaske. Det synes i saa Fald at være den eneste Udgift, han fraraader. Hvor mange af hele denne Kreds af Udgiftslove, der ville blive vedtagne, det faar man jo at se. Hvis man vedtager alle de Forslag, som ville medføre forøgede Udgifter, og som dels ere forelagte i Aar, dels kunne forudses at ville blive forelagte i de nærmest kommende Aar, saa er det givet, at selv den betydelige Indtægtsforøgelse, som jeg har bragt i Forslag i Aar, ikke vil række til. Det siger sig selv. Og i saa Fald maa vi selvfølgelig, hvad jeg ved adskillige Lejligheder har understreget atter og atter, skaffe os forøgede ny Indtægter. Hvilke disse Indtægter skulle være, vilde det være ganske ubetimeligt at udkaste og drøfte et Program for her; det vil være tidsnok, naar vi se os nødsagede til at skulle skaffe Pengene. Men sikkert er det, at vi ved Vedtagelsen af de Skattelove, hvorom der her foreligger Forslag, ville have faaet et System, som der dog er en Mulighed for at kunne benytte som et Grundlag for at skaffe Staten yderligere forøgede Indtægter, naar det maatte vise sig nødvendigt. Hvad det derfor til syvende og sidst er, som det ærede Medlem har at deklamere imod, er mig gaadefuldt, og jeg maa gentage, at han synes at have gjort sig det til Op-gave at begaa Selvmord. Thi en saa hid-sig Deklamation mod Love, der skaffe Staten ny Indtægter, samtidig med at han bebrejder Finansministeren, at der ikke skaffes ny Indtægter, og samtidig med at han forlanger, at der skal afholdes endnu flere Udgifter end foreslaaet, det er en Logik saa selvmodsigende, at den er ganske selvmorderisk. Det ærede Medlem havde til sidst en Udvej at anvise, hvorigennem alle Brøst kunde heles og al Uret afhjæl-pes, nemlig Indførelsen af den socialistiske Stat. Han sagde, at naar vi herhjemme ikke tjene mere end alt i alt ca. 3 Kr. om Dagen hver, er det et Bevis paa, at det nuværende Samfund duer ikke. (*Borg-bjerg*: Ja, det er da klart!). Ja, jeg ind-